

7

Verzoening van alle dingen

Gods doel dat de eeuwen omspannt

“Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn. Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij Zijn komst; daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben. Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft. De laatste vijand, die onttroond wordt, is de dood, want alles heeft Hij aan zijn voeten onderworpen. Maar wanneer Hij zegt, dat alles onderworpen is, is blijkbaar Hij uitgezonderd, die Hem alles onderworpen heeft. Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen” (1 Kor.15:20-28).

Wat is het “evangelie van de zalige God”?¹

Paulus vatte dit samen in zijn eerste brief aan de gemeente van Korinthe. Het houdt eenvoudigweg in, dat God “alles in allen” zal zijn. Wat zou er duidelijker kunnen wezen? Welke woorden zouden de climax van Gods plan voor het heelal beter kunnen uitdrukken? Voor de denkende rede is deze allesomvattende zinsnede volmaakt bevredigend. Deze uitspraak brengt Gods einddoel tot een perfecte climax. Ze verschaft, met name aan de gelovige, al wat het hart en het verstand maar zouden kunnen wensen.

Wat is Gods doel?

Welke grotere gedachte zou deze kunnen vervangen? Is er een voleinding denkbaar, die groter wijsheid, liefde en genade ten toon spreidt? Hoe iemand het ermee oneens kan zijn is moeilijk voor te stellen. Maar dogmatisch meningsverschil en onbegrip klinken overal luid en duidelijk. Wie zo’n hartverwarmende gedachte durft te omhelzen moet beslist smaad en laster verdragen. Desalniettemin zou er geen hoger einddoel in de Geest van God hebben kunnen bestaan. De ultieme triomf van het Godsbestuur houdt in, dat de ganse schepping aan haar Schepper wordt

¹ 1 Tim.1:11.

HOOFDSTUK 7

onderworpen. Die onderwerping zal aan alle hoogmoed van eigenroem en zelfvertrouwen een einde maken. Het zal ook het einde betekenen van alle strijd en van iedere angst. Plus de hartverscheurende ontevredenheid met het bestaan, die velen te gronde richt.

Onvermogen om zo'n goedheid te begrijpen leeft bij mensen die het aan kennis van Gods werkelijke karakter ontbreekt. Een andere moeilijkheid is, dat men de vele stadia en de ontelbare processen in Gods grote plan niet verstaat. Alle eeuwen hebben een doel en dienen om het eindresultaat van de Vader tot stand te brengen. We hebben hier niet de ruimte om Gods reusachtige "voornemen der eeuwen" grondig met u te delen. Laat het daarom voldoende zijn om te mogen *geloven*, dat alles op zo'n edelmoedig einddoel zal uitlopen. Want alleen onze God is zo'n wonderbaarlijke afsluiting waardig. Wat voor een heerlijk einde verschaft dit aan alle eeuwen. Alleen dit is voldoende beloning voor het offer van de Zoon Zijner liefde.

Wie is de oorsprong van alle dingen?

Paulus schrijft aan de gemeente te Kolosse betreffende de ereplaats van Christus Jezus. Hij onthult de macht en majesteit, waarmee de Vader der heerlijkheid Christus heeft bekleed. De ganze schepping heeft haar oorsprong in Christus. Hij bestond vóór al het geschapene, of zich dit nu in de hemelen of op de aarde bevindt. Het maakt geen verschil, of we het over de zichtbare of de onzichtbare schepping hebben. Niet alleen vond de ganze schepping haar oorsprong in Christus, maar alles ging ook door Hem heen aan het kruis. Dat wil zeggen, dat de vervolmaking van de ganze schepping door het bloed van Zijn kruis tot stand komt. Bovendien werd Hij het verbondshoofd van een totaal nieuwe schepping. Vrede gemaakt hebbend door Zijn eigen bloed, verzoent Hij thans alle dingen met de Vader der heerlijkheid. Jazeker, alle dingen hebben hun bestaan in Christus en diezelfde alle dingen behoren Hem toe. Overdenk dit eens voor een ogenblik. Alles wordt in, door en voor Christus geschapen.

Voor wie werd alles geschapen?

Indien wij vernemen dat alle dingen "voor Hem" werden geschapen, dan moet dat ons inderdaad tot lofprijzing brengen. Niemand anders is zozeer onze hulde waard. Hoe gepast is het, dat de ganze schepping tot Christus wordt getrokken! ². Zij is bij uitstek voor zo'n grandioos einde geschikt – "opdat God zij alles in allen". Voor deze prachtige climax heeft God de eeuwen gemaakt. Via die eeuwen zal Gods bedoeling in Christus tot ontplooiing komen. Het schitterende plan zal zich stap voor stap ontfouwen. God zal Zijn volmaakte plan van liefde binnen het kader van de eeuwen ten uitvoer brengen. De eeuwen zijn niet zomaar ontstaan en ze hebben zich ook niet zomaar

² Joh.12:32

toevallig met historische gebeurtenissen gevuld. God heeft zich de eeuwen zowel voorgenomen als die door Christus geschapen om Zijn uiteindelijke bedoeling te verwezenlijken. Vanwege Gods nimmer aflatende liefde voor de schepping werd Christus aangewezen als de Erfgenaam van alle dingen.

Nu kunnen we pas werkelijk inzien, dat de kruisiging van Jezus Christus een gebeurtenis zonder weerga was. Hoe kostbaar en heerlijk was voor God het offer van Zijn eniggeboren Zoon! Hoe kan het ooit iets anders doen dan slagen om het voorgenomen doel te volbrengen? Het kruis kan onmogelijk falen, wanneer het einddoel waarheen het wijst zo'n verheven karakter bezit. Velen hebben het effect van deze ultieme daad van liefde al mogen ervaren. Gods verlossende liefde wordt thans in de wereld geopenbaard. Het volmaakte en beslissende karakter van Gods heilsplan moet echter nog aan allen duidelijk worden gemaakt. Wanneer God echter alles in allen is geworden, dan zullen er geen vragen meer zijn.

Zal Gods verlangen bevredigd worden?

Dit verheven doel is niet het product van een gedachte achteraf. Integendeel, het is het vreugdevolle resultaat van de liefdevolle en wijze voorkennis van God. Ontegenzeggelijk zal God alles doen wat Hem behaagt. Welk ander besluit zou Gods verheven oppermacht zózeer kunnen bevestigen? Op welke andere manier zou de volmaakte tevredenheid van Zijn schepselen gegarandeerd kunnen worden?

Dit is nu net de reden waarom Christus Jezus stierf en werd opgewekt tot nieuw leven. Jezus Christus werd door Zijn dood en opstanding Here zowel van de doden als van de levenden ³. Jezus stierf voor de hele mensheid en werd vanwege die daad het zoenoffer voor de ganse wereld ⁴. Het is de openbaring van die grenzenloze liefde, die ons dringt. We hebben geconcludeerd dat, aangezien Eén voor allen gestorven is, allen gestorven zijn. Daarom behoren de levenden niet meer voor zichzelf te leven. Ze behoren te leven voor Hem die voor hen is gestorven en opgewekt. Zoals de dood door Adam over alle mensen gekomen is, zo zullen ook in Christus allen worden levendgemaakt. Elk individu zal, binnen zijn eigen categorie of rangorde, het leven van Christus mogen ervaren.

Wiens prestatie is groter – die van Christus of die van de duivel?

Velen omhelzen in hun blindheid de gedachte, dat het grootste deel van de mensheid voor altijd van God zal worden gescheiden. Deze denktrant maakt het werk van Satan effectiever dan het kruis van Christus. Laten wij echter vasthouden, dat Jezus kwam om

³ Rom.14:9.

⁴ 1 Joh.2:2.

HOOFDSTUK 7

de werken des duivels te verbreken⁵. Hij volbracht beslist, waartoe Hij was gekomen⁶. Wie gelooft zelfs maar voor één ogenblik, dat Zijn kruisverdienste minder machtig is dan iedere vorm van tegenstand? Jezus zei:

“Indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf, maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort” (Joh.12:24).

Het door de Vader beloofde zaad kwam, en diep in de aarde vallend stierf het. Daarom kunnen we er het volste vertrouwen in hebben, dat Christus Jezus de Vader veel vrucht zal aanbieden. Véeel overvloediger is het effect van de daad van gerechtigheid van Christus op de schepping. Zij heeft de ongehoorzaamheid van Adam *volkomen* te niet gedaan⁷.

Is het traditionele dogma tot eer van God?

Welke gevolgen van het niet-geloven van Gods voornemen der eeuwen zijn zo prachtig? Ongeloof kan slechts tot een onwaardige opvatting van de Vader der heerlijkheid leiden. Hoe kan iemand menen, dat het dogma van eeuwige pijniging tot Gods eer is? Zulke gedachten hebben tot gevolg dat de mensheid voor zover ze nog niet opnieuw is geboren de naam van onze God lastert. Ze loochenen dat Christus aan het kruis Zijn doel wist te bereiken. Bovendien negeren ze de volheid en grootsheid van Zijn zelfopoffering in leven en sterven.

Volbracht Jezus wat Hij beweerde te zullen doen?

Jezus vertelde duidelijk, welke dood Hij zou sterven en wat daaruit zou voortkomen. Hij zei: “Als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik *allen* tot Mij trekken” (Joh.12:32). Aan het kruis van de heuvel Golgotha verhief de onwetende mensheid Jezus Christus van de aarde, en Hij stierf zoals Hij had aangekondigd. Ontbreekt Hem nu het vermogen om de ganse mensheid tot Zich te trekken? Is de gangbare respons van het godsdienstig humanisme terecht? De gebruikelijke reactie van de godsdienst ten aanzien van deze kwestie luidt: “O, maar de mens moet ervoor *kíezen* om God te willen dienen!” Deze respons is buitengewoon gangbaar. Ze schrijft echter de overwinning toe aan de menselijke wil, die tegen Gods wil ingaat. In werkelijkheid is de wil van heel veel mensen echter veranderd door de ervaring van de verzoening.

⁵ 1 Joh.3:8.

⁶ Joh.19:30.

⁷ Rom.5:12-21.

Behoud komt nooit door menselijk initiatief tot stand. Invloeden die de mens van buitenaf overweldigen, voeren hem tot Gods heil, zoals dit bij Paulus het geval was ⁸.

Wil iemand de werkzaamheid van het kruis van Christus betwisten?

Over God, die liefde is, kan men op verschillende manieren denken. De mensheid kan Hem proberen te beschrijven en daarbij verschillende uitdrukkingen gebruiken. Maar om Zijn vérstreckende liefde te beschrijven bestaat er geen beter woord dan de term “verzoening”. Associaties van onschatbare waarde verlenen kracht aan dit woord. De term verzoening omschrijft duidelijk een atmosfeer van harmonie, waar vroeger vervreemding had bestaan.

Van de vrede, die Christus Jezus door het bloed van Zijn kruis heeft bewerkt is momenteel nog geen sprake. De ganse schepping heeft de omvang van Gods volbrachte werk op Golgotha nog niet mogen ervaren. De werkzaamheid van het kruis staat echter buiten kijf. Die zal volstrekt duidelijk worden, wanneer de dienst der verzoening haar waardevolle taak heeft volbracht. Pas dan zullen we volkomen begrijpen, waarom we dit woord moesten verkondigen:

“Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard. Ja, hierom getroosten wij ons moeite en grote inspanning, omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die een Heiland is voor alle mensen, inzonderheid voor de gelovigen. Beveel en leer dit”
(1 Tim.4:9-10).

Wij zijn de eersten die deze verzoening hebben mogen ervaren. God is thans bezig om door ons de *wereld* te overtuigen, ten gunste van Christus.

“Laat u met God verzoenen ! Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem” (2 Kor.5:20-21).

Schriftplaatsen

Lees en bestudeer in dit verband de volgende Schriftplaatsen: Psa.22:28-32, 24:1, 33:8-11. Spr.3:5-8, 16:1,4,20,33; 20:24. Jes.45:21-25, 55:8-11. Jer.32:27. Joh.1:10-13,29; 12:23-24,32-33; 17:1-3, 19:30. Hand.4:11-12. Rom.5:1-21, 8:18-22, 11:33-36, 14:7-9. 1 Kor.2:2,6-8; 15:22-28. 2 Kor.4:3-6, 5:14-15,18-21. Efe.1:8-11, 2:7,13-16; 3:8-11. Fil.2:8-11. Kol.1:13-22, 2:14-15. 1Tim.2:3-6, 4:9. Heb.1:2, 2:14-16, 11:3. 2 Pet.3:9. 1 Joh.2:2, 3:8, 4:8.

⁸ Hand.9:3 e.v., Gal.1:15 e.v.

HOOFDSTUK 7

* * * * *